

Revista del Baix Empordà

[@RBaixEmporda](https://twitter.com/RBaixEmporda) - [@revistabaixemporda](https://www.facebook.com/revistabaixemporda) - [rbaixemporda](https://www.instagram.com/rbaixemporda)

Llocs abandonats

Tot recordant Josep Tarrés
i la seva "Casa Vella"

La tisana, un combinat
de cava genuí de Palamós

L'indià Josep Torres Jonama

Salvador Dalí
en les medalles de Ferran

25 anys del grup Arjau

"El mural és la màxima
expressió de la pintura". Entrevista
amb Rodolf Saval

Les creus Jerosolimitanes
de Palafrugell

Narcís d'Ametller i de Cabrera.
Militar d'arrels empordaneses

Les exposicions d'aquest estiu

Art

Les exposicions d'aquest estiu, encara sota l'efecte de la pandèmia

Rossend Casanova (Doctor en Història de l'Art)

Com ja va passar l'any passat, la pandèmia de la Covid-19 ha continuat alterant la dinàmica expositiva al Baix Empordà. A principi d'aquest 2021, la millora en el control de la malaltia, la vacunació d'una part important de la població i l'índex de propagació sostingut, van plantejar una reobertura amb prevenció malgrat la pandèmia. Però el cert és que entrat el juliol i durant l'agost, coincidint amb la fi del període escolar i universitari, i amb la relaxació d'algunes mesures, com el no haver de dur mascareta a l'espai exterior, es disparà la transmissió de la Covid en l'anomenada "cinquena onada". Tot i aquestes incerteses, els centres expositius han continuat la seva programació i han obert els seus equipaments amb la voluntat de tornar a la normalitat desitjada.

memoració, un reconeixement i una valorització del patrimoni ceràmic, importantíssim en el territori català.

El mil·lenari es dona per la terrissa, amb peces documentades del segle X, de l'època Carolíngia i que procedeixen d'excavacions arqueològiques. Alhora, es commemora el quarantè aniversari de la creació de l'ACdC (1980-2020) i és el seu president, Alfons Romero, junt amb el doctor en Història, Josep A. Cerdà, qui han comissariat la mostra i s'han ocupat del catàleg amb el desig d'incentivar l'interès per l'estudi de la ceràmica catalana, la seva divulgació, valorització artística i foment del col·leccionisme entre la societat. Perquè la ceràmica, malgrat ser tan quotidiana des de temps antics, encara és massa oblidada com a patrimoni cultural i s'ha conservat i difós gràcies

La Fundació Mascort celebra la ceràmica

Amb l'eloqüent títol "1000 anys de ceràmica catalana. Celebrant els 40 anys de l'Associació Catalana de Ceràmica", la Fundació Mascort i l'Associació Catalana de Ceràmica (ACdC) organitzen una exposició que vol ser una com-

Un visitant, amb mascareta posada, observa un conjunt d'aiguamans de diferents èpoques, estils i procedències a la Casa Galibern. Foto: Marc Lemonche

Fotografies de la lluita de les dones pels seus drets, per Pilar Aymerich i Manel Armengol, al Museu Palau Solterra. Foto: Marc Lemonche

a molts privats. Així, amb la voluntat de mostrar la seva importància a Catalunya, la varietat de tipologies i la conservació que en fan els seus dipositaris, de les tres-centes peces exposades, només una part són de la Col·lecció Mascort i la resta procedeixen de col·leccions d'arreu del país, com el Museu d'Història de Barcelona, el Museu del Disseny de Barcelona, el Museu de Mataró, els Museus de Martorell, el Museu del Càntir o la Fundació La Fontana, entre altres.

Les peces estan disposades en vuit sales de la Casa Galibern: la planta baixa acull les més antigues (s. X-XV), les de l'anomenada obra negra i les de ceràmica de reflex metàl·lic, on hi destaquen les beneiteres, els pots i les plates pintades amb interessants efectes daurats. A la planta principal hi ha una selecció de peces de terrissa, algunes de dimensions importants, com gerres, soperes o aiguamans, decorats aquests amb relleus, i també una mostra de pisa blava, amb peces del segle XV al XVIII, entre les quals les conegudes rajoles del Castell de Vulpellac que duen la llegenda "Ego sum qui pecavi 1533". Hi ha també una important representació de ceràmica policroma, on destaquen pots, gerros i rajoles, i el plafó decoratiu procedent del Palau de la Generalitat (del segle XVI) ara conservat al Museu del Disseny de Barcelona (MDB) procedent de l'antic Museu de Ceràmica. Isabel Fernández del Moral, conservadora del MDB, remarca *"la relació de fa anys entre el Museu i l'ACdC, així com amb la Fundació Mascort amb la que, en aquesta ocasió, s'ha fet una col·laboració important amb un nombrós presenc de peces"*, alhora que destaca *"la qualitat de les ceràmiques exposades"* i, pel que fa a la col·lecció de terrissa del Museu, indica *"que algunes de les seves*

peces importants es poden veure en aquesta exposició".

Alfons Romero i Josep A. Cerdà han fet una tria molt selecta entre les millors peces de pisa i terrissa d'arreu de Catalunya, oferint un conjunt mai abans vist en un mateix espai. La mostra permet resseguir l'evolució històrica de la ceràmica amb peces singulars, com la plata més gran coneguda a Catalunya, el frontal d'altar més antic (segle XVI) procedent del Mas Barata (Terrassa), o dos plafons bèl·lics singulars, "La Batalla dels gats i les rates" (c. 1642) evocador de la Guerra dels Segadors i el de "La Batalla de Roses" (c. 1645).

Un triangle estel·lar: Miró - Gaudí - Gomis

El Museu Can Mario de Palafrugell, de la Fundació Vila Casas, presenta aquest estiu una única exposició que, de fet, és com si en fossin vàries. "Miró, Gaudí, Gomis. El sentit màgic de l'art" està comissariada per Teresa Montaner i Ester Ramos, i és una mostra que posa en relleu les afinitats creatives de Joan Miró i Antoni Gaudí, a través de les fotografies de Joaquim Gomis, primer president de la Fundació Joan Miró i gran divulgador, alhora, de l'obra de Gaudí.

Diverses escultures, ceràmiques i dibuixos de Miró dialoguen amb les fotografies que Gomis va fer de l'arquitectura de Gaudí, i també hi ha un important conjunt de gravats que, amb els títols "Sèrie Gaudí", "Enrajolats" i "Gran rodona", Miró va realitzar l'any 1979 en homenatge a l'arquitecte, de qui la seva obra era una font d'inspiració.

Els cert és que l'arquitecte, l'artista i el fotògraf –primeres espases en les seves disciplines– són sempre de bon retrobar. Els havíem vist, ja fa gairebé vint anys, durant les celebracions de l'Any Internacional Gaudí 2002. Per tant, ara és una renovada ocasió per gaudir del treball d'aquells "catalans universals" vistos sota l'òptica del fotògraf. Certament, Gomis va saber captar la innovació de Gaudí i la concepció de Miró, revelant les grans coincidències que existeixen entre l'un i l'altre. En va fer uns llibres de fotografies (anomenats fotocops) que va publicar als anys cinquanta en col·laboració amb Joan Prats, impulsor artístic i personatge clau en la gestació de la Fundació Joan Miró.